

1) Problém vlastního vymezení tématu a smyslu práce

Originalitu své práce chtěla autorka vytěžit spojením dlouhodobého, praktického i teoretického zájmu o sportovně-stylový fenomén skateboardingu a znakového rozboru uměleckých fotografií s tímto námětem. Při svém v jistém smyslu odvážném vykročení do odborně málo reflektované tematiky a definování svého tématu tak shodou okolností předběhla uvedení českého dokumentárního filmu Šimona Šafránka *King Skate*, které růst zájmu o toto téma aktuálně potvrdilo.

Zvládnutí tohoto alespoň v tuzemsku dosud málo reflektovaného tématu vyžadovalo určitý soustředěný ponor do historie a terminologie skateboardingu, který byl veden skutečně velmi zaujatě, a zároveň využití jistého stupně specifické citlivosti k výstavbě a uměleckým sdělovacím možnostem fotografie, což se již podařilo méně.

Autorka předpokládala, že se jí prací podaří vymezit určité předběžné pojetí specifičnosti současných fotografických způsobů zachycování skateboardingu.

2) Otázka metodičnosti přístupu

Při omezeném rozsahu bakalářské práce autorka úměrně rozdělila svoji pozornost mezi určitý historický exkurz, který se týká jak samotného vzniku skateboardingu, tak jeho uvedení do našich, poměrně problematických společensko-politických podmínek. Podává nám i základní orientaci v jeho disciplínách, vybavení, principech a terminologii, a dotýká se i důsledků skateboardingu v životním stylu zájemců o něj. Pro vybudování určitého kriticko-interpretacího kontextu pro vlastní zaměření na fotografii se dále věnuje fotografii sportovní. Pro formální analýzu fotografií autorka přijala některé tradiční teorie fotografické kompozice. Další podporu pro analýzu fotografií hledala v některých základních metodách sémiotiky. Pro závěrečnou kasuistiku autorka z předběžného mnohem rozsáhlejšího výběru vybrala pět zkušených fotografů, jejichž umělecký výraz jednak svědčí ve prospěch jejich individuality, jednak vymezuje určitou škálu možných fotografických přístupů.

3) Věcné poznámky

Přestože začleněné téma „fotografie pohybu“ vypadá z letmého pohledu poměrně ústrojně, s vlastním zaměřením se zcela mýjí. Naopak podkapitola „Zmrazení pohybu“ (opravme si ale rychlost clony na velikost clony a rychlost přesuňme k závěrce) a kapitola „Fotografická kompozice“ poskytuje na malém prostoru čtenáři jistá východiska pro vhléd do předloženého materiálu, doplňovat by je však měla i náležitá kritičnost. Pro sémiotický přístup využila autorka prakticky jen knihu Černého a Huleše, která obsahuje řadu poněkud zjednodušujících formulací, a proto ji dovedla pouze k formálně pojaté metodě sémiotické interpretace a k představě uměleckých znaků jako neostrých symbolů. Řada citací pak neslouží konkrétní kasuistice. Přestože autorka shromáždila poměrně pozoruhodný soubor velmi výrazných fotografií, příliš se jí nepodařilo nalézt opravdu podstatné rysy fotografování skateboardingu, které bych hledal například ve zdůrazňování individuality až osamělosti aktérů, tělesného dynamického gesta, expresivních pozic a

kontrastního zasazení do rigidního, nepoddajného městského prostředí, respektive podobně odtažené krajiny.

4) Hodnota pramenů a poznámkového aparátu

Výběr použité literatury je pro bakalářskou práci bohužel spíše skromný. Nicméně obsahuje potřebný odkaz na základní sémiotickou literaturu (Černý-Huleš, Doubravová), na využitelnou literaturu o fotografii, zvláště o fotografii sportovní (Anděl, Gregorová, Herold, Kelsey, Kozák, Peterson, Pilmann, Scheufler) a na náležitou literaturu o skateboardingu či extrémních sportech (Doren, Fára, Karas, Timilson). Určité detailnější poznatky doplňují elektronické zdroje.

Literatura je zapsána bibliograficky správným způsobem (s jedním překlepem u Sémiotiky Černý-Huleš), správně jsou citovány elektronické zdroje. Při citování se v největší míře autorka spoléhá na parafráze, které jsou označovány náležitým způsobem.

5) Jazyková stránka práce

Práce je napsána vcelku odpovídajícím odborným jazykem, formulace jsou logické a srozumitelné. Místy však autorčin emotivní zájem o vlastní disciplínu vede ke zbytečně exaltovaným až žurnalistickým formulacím (legendární styl, známá parta, tvrdá muzika).

6) Závěrečné hodnocení

Autorka pracovala velmi samostatně a usilovně, pravidelně svůj postup konzultovala a postupem práce i osobním přístupem k tématu potvrdila jistou míru odborné kompetence. Nedostatky však vidím v pouze formálním seznámení se sémiotickými přístupy a podobně formálním využití některých poznatků týkajících se znakových a kompozičních vlastností uměleckých děl, konkrétně uměleckých fotografií.

Nicméně práce prozrazuje snahu o metodičnost, je napsána více méně patřičným odborným jazykem, správně využívá zdrojů, které jsou však svým rozsahem bohužel poněkud omezené.

Práci navrhuji k obhajobě, moje hodnocení je „dobře“, tedy „3“.

Aleš Svoboda, vedoucí práce, 10. 6. 2019